

Spanje 2016 – Nerja en Malaga

Rob de Mooij

Dit jaar streek de familie, zoals altijd op zoek naar zonzekerheid en mooi weer, neer bij Nerja, in Zuid-Spanje. Geen vogelvakantie, maar ja, vogels vliegen er altijd. Voor dit jaar had ik het goede voornemen om een lokale vogelgids te benaderen om een ochtend of een dag te besteden aan vogelen. Via het web was ik bij www.birdaytrip.es terecht gekomen, Luis Alberto Rodriguez. En 19 juli – hoewel geen toptijd om te vogelen – was de dag.

19 juli – Gualdhorce bij Malaga

Luis haalde me op in Nerja, om half zes, omdat het eerste deel van onze expeditie erop gericht was om een Moorse Nachtzwaluw te vinden net buiten het vliegveld van Malaga.

In het donker kwamen we aan waar we zijn moesten. Het zoeken naar nachtzwaluwen gaat als volgt: je rijdt over allerlei zand- en landweggetjes, in de hoop dat je in de koplampen van de auto opeens twee oplichtende ogen ziet. En zowaar, na een minuut of 20 rijden zagen we opeens twee ogen in de ochtendschemer, op zeker 60 meter. Auto stilgezet, verrekijker erop. Er zat iets, dat opvloog terwijl we keken en onze kant op vloog. Onmiskenbaar een nachtzwaluw, en een grote vogel. Moorse Nachtzwaluw, die daar broedt.

Na een snel ontbijtje gingen we door naar een plek langs de snelweg, waar de rivier onder de weg doorloopt. Niet direct een plaats waar je zelf komt en lang zou stilstaan misschien, maar in Spanje is water vaak een goede

indicator voor vogels. Dit plekje was ook wel bijzonder. Er vlogen Koereigers en Kleine Zilverreigers rond en er stonden Blauwe Reigers en Kwakken in het water, in een groepje bomen vlak bij de weg zaten ook Kwakken, zowel volwassen als jonge exemplaren, en als klapper bleek de rietkraag waar we op uitkeken een nestplek van een Woudaap, die zich na 20 geduldige minuten ook goed liet bekijken, eerst vliegend over het water en daarna klauterend in het riet.

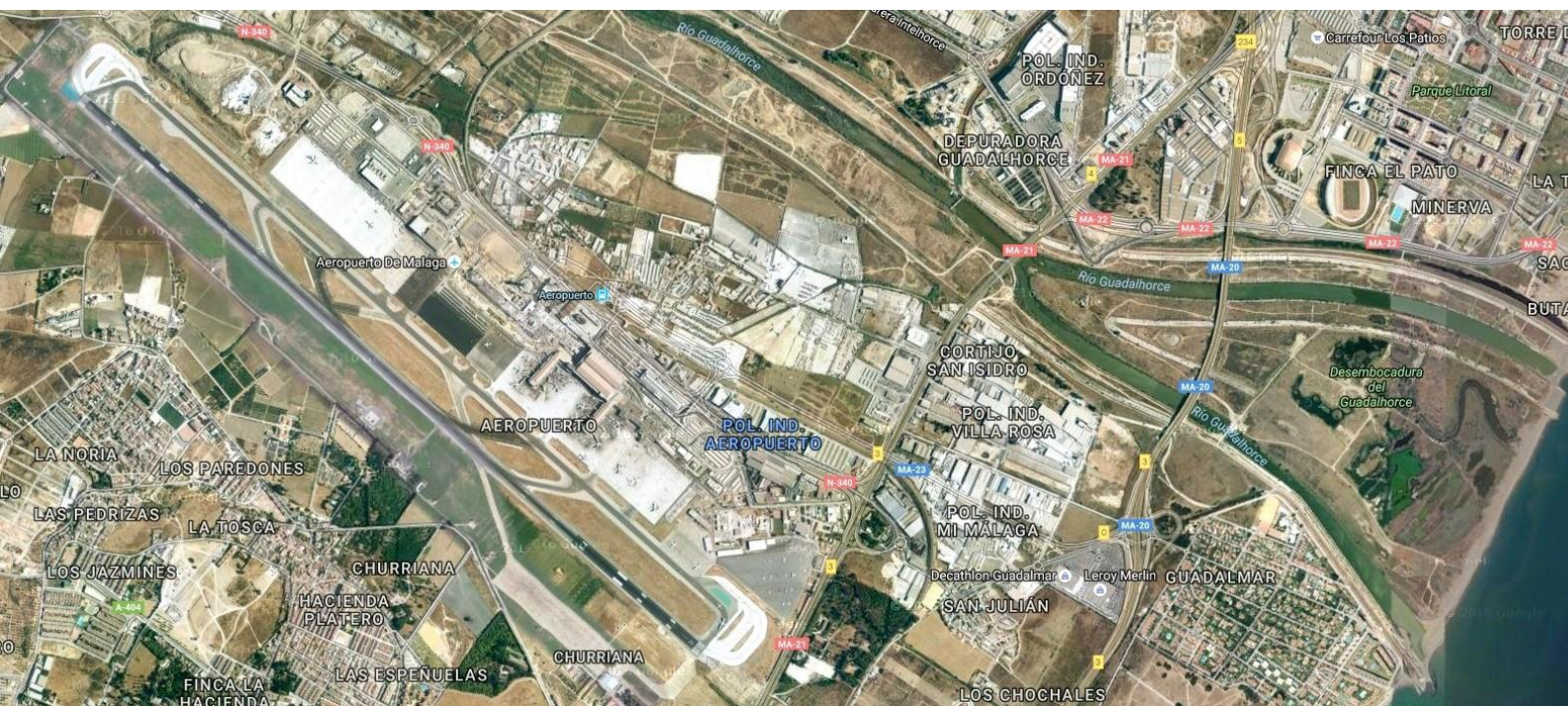
Verder Steltkluten, een IJsvogel, Cetti's Zanger, Krooneend, Oeverlopers, Witte Kwikstaart en eindeloos veel Vale Gierzwaluwen die passeerden richting de monding van de Guadalhorce.

Na deze plek gingen we autovogelend over wat landweggetjes rondom het vliegveld op weg naar onze hoofdbestemming van de dag, het natuurpark aan de monding van de Guadalhorce. Dit park is omringd door de bebouwing van Malaga, maar is redelijk beschermd door de twee rivierarmen die de monding vormen. En binnen die armen zijn een aantal plasjes in het verder droge land, die ons doel van de dag waren.

Wat zagen we zoal onderweg: Hoppen op een hek, Zwarte Spreeuwen in het veld, maar ook Putters, Huismussen, Boerenzwaluwen, Merels, Turkse Tortels, een Torenvalk, Kuifleeuwerik. Een Roodborstapuit zat in wat bosjes.

Gezocht maar (nog) niet gevonden: Kleine Zwartkop. We parkeerden aan de rand van een villawijkje. Dat was direct goed voor een Grauwe Vliegenvanger in een tuin, en meerdere Europese Kanaries langs de weg.

Vanaf de auto liepen we (Roodstuitzwaluw, Kleine Karekiet, Graszanger, nu wel Kleine Zwartkop) naar de

Linksboven het vliegveld van Malaga en rechts het natuurpark aan de monding van de Guadalhorce.

brug over de rivier, het gebiedje in. Ons doel waren de vijf waterpartijen die in het gebied aanwezig zijn, in een verder vrij dorre en droge omgeving. Er zijn bij vier van de vijf plasjes kijkschermen geplaatst. Grappig genoeg gebruikten wandelende en fietsende Spanjaarden die vooral als schaduwplekje om even te zitten, de vogelaars waren meer de toeristen.

Vier van de vijf plasjes hebben het karakter van een duinwaterpartij met rietkragen. Flinkte omvang, sommige wat meer met bosjes, andere meer open. De iconische soort van het gebied, Witkopeend, zat direct in het eerste plasje, twee mannetjes en twee vrouwtjes. Verder Dodaars, nog een Woudaap aan de overkant van het water, die wegvloog, een overstekende Purperkoet, een voedselbrengende Kleine Karekiet vlak voor de hut, en enkele Steltkluten. Aan de overzijde van de plas klonken doorlopend Bijeneters, die vooral vliegend aanwezig waren.

In het tweede plasje liepen Kleine Zilverreigers, een flink aantal Steltkluten met jongen, en langs de rietkraag een Gele Kwikstaart. Iberische? Geen idee. Dit plasje was net deels aangevuld met zout water, dacht Luis, daarom dreven er enkele dode Barbelen: dood door de droogte eerder of door het zoute water nu.

Het derde water ligt vlak tegen zee, is brak/zout en door een permanent droge zandbank van de zee gescheiden. Dit plasje is ook over grote delen ondiep genoeg om steltlopertjes te trekken, en was het meest vogelrijk van allemaal. Ik heb iedere vakantie wel een soort op mijn verlanglijstje staan. Deze keer was het de Audouins Meeuw. Het lukt me al jaren niet om tijdens zoekijkuurtjes er eentje met zekerheid uit de lucht te vissen in Spanje. Hier hadden ze een rustplaats. Er zaten tientallen adulte Audouins op twee kleine eilandjes en aan de kant. Met de telescoop waren ze in alle rust te bekijken. Verder zaten er 100-en Kokmeeuwen en 10-tallen adulte Zwartkopmeeuwen, plus enkele Grote Sterns. Twee Flamingo's stonden in het water, een Regenwulp vloog over (de eerste voor Luis dit najaar), een Grutto, een Kleine Strandloper, drie Tureluurs en Steltkluten liepen door het water, Strandplevieren liepen langs de oever. Prachtige plek. Nog even over zee gekeken, voor een paar vliegende Audouins Meeuwen, een Jan van Gent en een (zeer verre) Kuhls Pijlstormvogel. Tijdens de wandeling terug vonden we verder een Nachtegaal, Kleine Zwartkop, en vlogen er steeds Boerenzwaluwen (weinig), Bijeneters (meer) en Vale Gierzwaluwen (veel) rond en over.

Het vierde plasje was weer zoet en met riet omzoomd. Inmiddels was het wel ongeveer 12 uur en bloedheet. Ook op dit plasje weer Witkopeenden, een paar Tafeleenden, Dodaarsen, Meerkoeten, Waterhoentjes. In het riet zaten twee Zwartkopwevers (escape). De show werd echter gestolen door een stuk of 20 Bijeneters die in een paar boompjes zo'n 25 meter van het scherm af- en aan vlogen. Prachtig te bekijken de verschillen tussen adulte en jonge vogels, die nog bedelgedrag vertoonden, en ook prachtig te zien hoeveel insecten ze ving en op de takken opaten. Ik had mijn fototoestel thuisgelaten, maar daar had ik inmiddels bijzonder veel spijt van. Ik had nog beter

zonder verrekijker kunnen rondlopen. Witkopeend, Audouins Meeuw, Bijeneter, jonge Steltkluten, ze hadden allemaal prachtig op de foto kunnen staan...

Laatste plasje. Hier zat een grote groep Zwarte Spreuwen, die zich weer aan het verzamelen waren. Ook bij ons vakantiehuis zag ik groepen tot 80 exemplaren. In dit plasje niet meer zoveel nieuws. Wel leuk: vlak voor het scherm was een zandplaat, waarop een Strandplevier op twee eieren zat, en een Kleine Plevier (daar ook talrijk) op één ei, 15 meter verderop. Niet broedend, maar als een kleine parasol koelend stonden ze boven hun eieren. Waarschijnlijk tweede legfels, zo laat. Verder vloog hier nog een Hop langs en ook hier Steltkluten en gewone Kluten met jongen. Op de weg terug naar Nerja vloog er vlak langs de weg een Slangenarend, kort maar goed te bekijken.

Tot zover deze geslaagde trip naar Malaga, de monding van de Guadalhorce. De gids, Luis Alberto, is sinds zijn kindertijd vogelaar. Hoewel vogelaars in Spanje volgens hem een beetje "freaky" zijn, heeft hij toch zijn baan als econoom een paar jaar geleden opgegeven om zijn vogelgidsbedrijf te starten, en met groeiend succes.

Was deze ene ochtend eigenlijk het vogelkijken van drie weken vakantie? Bijna, maar nog niet helemaal. We verbleven in een huis met een riant uitzicht over zee. Een mooie aanleiding om de meeste dagen 's ochtends en 's avonds even over zee te kijken en soms overdag. Van waarneming.nl had ik de indruk dat ik in ieder geval wel Kuhls en Vale pijlstormvogels moest kunnen zien. En dat was zo. Iedere dag vlogen er 10-tallen tot 100-en Kuhls Pijlstormvogels (of moet ik netjes zeggen Kuhls/Scopoli's) langs. Niet overdag, maar in het eerste uur na zonsopkomst en de laatste twee uur voor zonsondergang vlogen er flinke aantallen langs, en soms vrij dicht onder de kant. Vale Pijlstormvogels waren veel minder talrijk. In drie weken heb ik er zo'n 15 gezien. Verder vond ik de zee erg leeg. Een keer twee Kleine Zilverreigers, een waarschijnlijke Reuzenster in de laatste week overdag, wat Geelpootmeeuwen, een Kleine Mantelmeeuw, een paar Kokmeeuwen en een paar Zwartkopmeeuwen, een paar kandidaat Audouins (maar niet zeker) en dat was het wel.

En tot slot, om het huis? Daar zaten een Koolmees, Houtduiven, Turkse Tortels, ook een Kleine Zwartkop, er vlogen wat Putters, een Zomertortel zat ieder dag te koeren aan de overkant van de weg. Veel Roodstuitzwaluwen de eerste week, geleidelijk meer Boerenzwaluwen in de 2^e en 3^e week, veel Huiszwaluwen, passerende Vale Gierzwaluwen vooral 's avonds, een Witte Kwikstaart met jongen op een strookje gras. Juli in Zuid-Spanje is vast geen vogeloptijd. Maar toch was het aangenaam vogelen tijdens de uren die ik er aan besteed heb.

Alleen dat thuisgelaten fototoestel....